

नाही किंवा त्या मध्ये तत्पर नाहीत.

३) ग्रामीण भागातील महिलांचे आजही ५० टक्के सबलीकरण झालेले दिसून येते.

४) महिला राजकारणात येण्यास घाबरतात किंवा ते योग्य वाटत नाही. समाज मान्यता देईल की नाही अशी भीतीपोटी त्या समोर येत नाही.

संदर्भ :

१) शासनातर्फे महिलांना पदधारण करण्यापूर्वी प्रशिक्षणाच्या स्थानिक पातळीवर सुविधा उपलब्ध झाल्यात.

२) महिला सबलीकरणासाठी जिल्हा व तालुका पातळीवर काही प्रमुख समित्या नेमाव्यात.

३) ज्या महिला पदावर आहेत त्या पदाचा प्रचार त्यांनी स्वतः करावा. त्यांच्या पती किंवा मुलाने त्यांच्यासाठी शासनाने अट घालावी.

४) ग्रामीण महिलांचा राजकीय सहभाग वाढवण्यासाठी समाजाने सकारात्मक दृष्टिकोणातून पाहणे गरजेचे आहे.

५) महिलांचे सबलीकरण होऊन त्यांच्या खऱ्या राजकीय सहभाग वाढवा यासाठी शासनाने प्रयत्न घेणे गरजेचे आहे.

संदर्भ :

१) द्विवेदी राकेश, महिला सशक्तीकरण चुनौतियाँ व संधीतियाँ, पुर्वाशा प्रकाशन, भोपाल, २००५

२) Status Report Government of Maharashtra, 2007-08

३) डॉ. शर्मा मालती, २०१२, नारीवादी राजनीति एवं मुद्दे प्रशांत बुक डिस्ट्रीब्युटर्स, नई दिल्ली.

□□□

41

राजकीय दृष्टिकोणातून महिला सक्षमीकरण

प्रा.कु. पल्लवी रमेशराव देशमुख,

स्व. पुष्पादेवी पाटील कला व विज्ञान महाविद्यालय,
रिसोड ता. रिसोड, जि. वाशिम

पूर्वीच्या काळी महिलांचे 'चुल व मूल' एवढ्यापुरतेच क्षेत्र मर्यादित होते. पुरुषप्रधान संस्कृतीमुळे महिलांना दुय्यम स्थान दिले गेलेले आहे. तसेच सामाजिक, धार्मिक व राजकीय क्षेत्रातील स्वातंत्र्य हिरावून घेतले गेले. परंतु काही महिला ह्या अशा परिस्थितीत देखील कर्तृत्ववान सिध्द झालेल्या दिसून येतात. आजच्या परिस्थितीमध्ये असे बघायला मिळते की, कोणत्याही क्षेत्रात स्त्रीया ह्या पुरुषपेक्षा कमी नाही उलट त्या पुरुषांच्या तुलनेत कितीतरी परीने पुढे चाललेल्या दिसून येतात. राजकीय क्षेत्रात बघता श्रीमती इंदिरा गांधी, सोनीया गांधी व राष्ट्रपती पद ज्यांनी भुषविले त्या प्रतिभाताई पाटील, सुषमा स्वराज, ममता बॅनर्जी इ. व अशा कितीतरी महिलांनी आपले कर्तृत्व सिध्द करून दाखविले आहे. गावातील सपंच पदापासून ते जिल्हा परिषद या अशा वेगवेगळ्या पदावर महिला यशस्वीपणे कार्यभार सांभाळतांना दिसून येतात. महिला ह्या पुरुषांच्या तुलनेत कमी नसून त्या बरोबरीने कार्य करू शकतात व ह्याचे श्रेय अनेक समाजसुधारकांना जाते, की ज्यांनी समाजामध्ये योग्य ती क्रांती घडवून आणली व महिलांना आपले स्थान मिळवून दिले व अशाच कर्तृत्ववान महिलांच्या कार्याचा आढावा पुढील प्रमाणे

इंदिरा गांधी :-

पंडित जवाहरलाल नेहरू यांच्या कन्या म्हणून १९ नोव्हेंबर १९१७ रोजी इंदिराजींचा जन्म झाला. इंदिराजींचे बालपन आनंदभवन तर कधी लखनौ ला गेले. वडिलांच्या सोबत त्या राजकीय दौऱ्यावर रहायच्या

व राजकारणाचे बाळकडु त्यांना घराण्याकडून मिळत गेले. स्वातंत्र्योत्तर काळात त्यांनी राजकारणात सक्रिय सहभाग घेतला व सफलता प्राप्त केली. आपल्या कुशल नेतृत्वामध्ये त्यांनी देशाची सेवा केली. राष्ट्रातच नव्हे तर परराष्ट्रात देखील आपल्या राजकारणाचा ठसा उमटवला.

सोनिया गांधी :-

सोनिया गांधी यांचा जन्म ९ डिसेंबर १९४६ रोजी इटली मधील एका छोट्या गावात झाला. राजीव गांधी ह्यांच्यासोबत त्यांचा विवाह झाला. राजीव गांधीच्या निधनानंतर त्यांनी राजकारणामध्ये सक्रिय सहभाग नोंदवला २००४ च्या निवडणुकीनंतर पंतप्रधान पद स्वीकारणार नाही असे जाहीर करून देशसेवेशी धुरा स्विकारली.

मा. प्रतिभाताई पाटील :-

१९ डिसेंबर १९३४ रोजी नाडगांव येथे जन्म झाला. अमरावती लोकसभा मतदार संघातून निवडणूक लढविली व निवडून आल्या. स्वतः महिला असल्यामुळे महिलांच्या समस्या समजून घेवून महिलांविषयी अनेक राजकीय बदल घडवून आणले. १९ जुलै २००७ रोजी राष्ट्रपती पदासाठी झालेली निवडणूक जिंकली व देशातल्या पहिल्या राष्ट्रपती बनण्याचा मान मिळवला. साधी राहणी व उच्च विचारासाठी त्यांची होती.

तसेच सरोजनी नायडू, कमुदबेन जोशी, विजयराजे शिंदे, शशिकला काकडेकर, डॉ. नजमा हेर तुल्ला, मिरा कुमार, ममता बॅनर्जी या व आशा कितीतरी महिलांनी राजकारणामध्ये आपले स्थान यशस्वीरित्या निर्माण केले व राजकारणात सक्रिय सहभाग नोंदवला.

ह्यावरून असे लक्षात येते की, महिला ह्या राजकीय क्षेत्रात देखील मागे नाहीत.

महिला सबलीकरण :-

महिला सबलीकरण म्हणजेच महिलांचा विकास महिलांना समाजकारण पुरुषांच्या खांद्याला खांदा लावून त्यांचे मनोबल वाढवणे म्हणजेच महिला सक्षमीकरण होय. महिलांना नेहमी दुय्यम स्थान मिळालेले आहे. परंतु शिक्षणाद्वारे तसेच बदललेल्या काळानुसार महिलांच्या या स्थितीमध्ये बदल होतांना दिसतायेत.

गृह व्यवस्थापन करून अर्थाजन करताना सुध्दा स्त्री

दिसून येतेय, आणि हा काळाचाच महिमा म्हणावा लागेल. महिलांमध्ये नेतृत्व हा गुण जर असेल तर ती कुठलेही उच्च पद भुषऊ शकते हे आपणा समाजामध्ये अनेक उदाहरणांद्वारे बघू शकतो. महिलांना स्वतःच्या समस्यांची जाणीव होऊ लागल्यामुळे त्यांनी त्या समस्या सोडविण्याकरीता पुढाकार घेतलेला आहे. खऱ्या अर्थाने १९७५ च्या नंतर महिला सक्षमीकरणाला थोडीफार सुरुवात झाली व राजकारणामध्ये स्त्री पुढाकार घेऊ लागली. प्रत्येक पक्ष स्त्रियांच्या सहभागाला महत्त्व देऊ लागला. महिलांना आरक्षण लागू झाले व स्त्री ही राजकीय दृष्ट्या सक्षम होऊ लागली.

सारांश :-

पुरुषप्रधान संस्कृतीमध्ये महिलांचे स्थान उंचावण्याकरीता महिला सक्षमीकरण ही काळाची गरज बनली आहे. महिलांना तेजोमय करण्याचे काम अनेक समाज सुधारक व शासन करतांना दिसून येते व त्याचाच परिणाम आज महिला पुरुषांच्या बरोबरीने कार्य करतांना दिसून येत आहे, मग ते सामाजिक असो किंवा आर्थिक पुर्वी 'चुल व मुल' या क्षेत्रापर्यंत मर्यादित असलेली स्त्री राजकीय तसेच आर्थिक, राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय स्तरावर काम करतांना दिसून येत आहे. गावातील सरपंच पदापासून ते राष्ट्रपती पदापर्यंत महिला यशस्वी काम करित आहे. आपल्या राजकारणाची छाप अनेक स्त्रियांनी लोकांवर पाडली आहे. इंदिरा गांधी, सोनिया गांधी, प्रतिभाताई पाटील असे कितीतरी उदाहरणे आपणांस देता येतील, त्यांना संधी मिळाल्यास त्या आपले कर्तृत्व सिध्द करू शकतात. म्हणून राजकीय दृष्टीकोनातून आपण महिला सबलीकरण बघितले आहे.

संदर्भ :-

१. भारतीय स्त्री जीवन व कर्तृत्व : प्रा.आर.एन.पारधी
२. समाज आणि महिला : गोन्हे डॉ. नीलम
३. महिला राजनिती और आरक्षण : सिंह, निशांत
४. महिला शक्तीकरण एवं समग्र विज्ञान : प्रेमनारायण शर्मा